

РЕШЕНИЕ

№ 1186

гр. София, 25.02.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 20.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **12121** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на С. К. А. срещу Решение № СОА18-РИ09-456 / 25.10.2018г на кмета на СО.

Обосновава съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди, че исканата информация, а именно дали строителният надзор реално е санкциониран със сто хиляди лева, не му е предоставена. Сочил, че в посочения в решението линк не се съдържа търсената информация, а единствено е публикуван договора № СОА18-ДГ55-299/31,05,2018г с предмет Избор на консултант за упражняване на строителен надзор съгласно чл. 166 от ЗУТ за проекти по проект "Изграждане, възстановяване и обновяване на публични пространства в Ц. градска част на [населено място]". Съображения излага в писмени бележки. Претендира разности.

Ответникът – кмет на СО, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Моли да се отхвърли. Претендира юрисдикционно възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя и на ответната страна, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление рег. № СОА18-ЕВ01-977 от 11.10.2018г. за достъп до

обществена информация С. К. А. е поискал да му се предостави „документи показващи, че строителния надзор на обекта на [улица]е санкциониран със сто хиляди лева.

По повод подаденото заявление, кметът на СО е постановил оспореното Решение № СОА18-РИ09-456 / 25.10.2018г според което, достъп до търсената информация е възможен посредством изрично посочен линк. Развити са съображения, че неустойката която СО е наложила е в максимално предвидения размер по чл.9, ал.3 от договора.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване в преклузивния срок по чл. 149 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган. Безспорно Столична община, чрез кмета е задължен по ЗДОИ субект съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ. При издаване на процесното решение не са допуснати нарушения на административно процесуалните правила.

В случая, жалбоподателят е поискал да му се предоставят документи показващи, че строителният надзор на обекта на [улица]е санкциониран със сто хиляди лева. Ответникът постановява оспореното решение според което: достъп до търсената информация е възможен посредством изрично посочен линк, развива съображения, че неустойката която СО е наложила е в максимално предвидения размер по чл.9, ал.3 от договора. Действително по арг. от чл.26 ал.1 т.4 от ЗДОИ е налице възможност търсената информация да се предостави чрез посочване на линк , където са публикувани данните . В случая обаче, след извършена служебна проверка от съда, се установи, че на посочения линк не е публикувана търсената информация, а именно документ удостоверяващ реално наложена санкция от сто хиляди лева. Публикуван е единствено текста на договора № СОА18-ДГ55-299/31,05,2018г с предмет Избор на консултант за упражняване на строителен надзор съгласно чл. 166 от ЗУТ за проекти по проект "Изграждане, възстановяване и обновяване на публични пространства в Ц. градска част на [населено място]", две приложения част 1 и част 2 и обявление за възложена поръчка. Действително на посочения линк е видна разпоредбата на чл.9, ал.3 от договора според която при доказано неизпълнение на някои от задълженията по раздел 5 от договора, изпълнителят дължи на възложителя неустойка в размер на 10 % от стойността на полагащото се възнаграждение за съответната услуга. Не това обаче, е търсената от заявителя информация. Същият претендира да му се предостави документ от който е видно дали в действителност реално е приложена разпоредбата на чл.9, ал.3 от договора и на фирмите, упражняващи строителен надзор е удържана неустойка в размер на сто хиляди лева, така както е заявено от кмета на СО.

Поисканата от жалбоподателя информация безспорно попада в категорията на обществената такава, доколкото същата е генерирана и съхранявана от задължен по ЗДОИ субект във връзка с отчетеното изпълнение на договорите по проектната дейност, финансирана от ЕС, което обуславя връзката ѝ с обществения живот в Република България, а и не само, тъй като подобна дейност въобще попада в обсега на интереса и обществения живот на Европейския съюз. Самото обстоятелство, че претендираната информация е свързана и/или е по повод усвояването на средства по

европейски фондове предопределя прозрачност и достъпност на същата, каквато е и основната цел на ЗДОИ. Търсената информация липсва на посочения в решението линк.

Характерът на средствата, с които се финансира дейността на общината по проекта, и по арг. от чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ, формира извод, че търсените сведения неминуемо представляват обществен интерес, а доколкото гражданите са част от обществото, последните имат право на достъп, търсейки информация, която вълнува обществеността и в частност гражданите. За формирането на собствено мнение относно дейността на общината по проекта, спазвайки реда и процедурите, регламентирани за това в Глава III на ЗДОИ, жалбоподателят е поискал достъп до информация, касаеща значими факти и обстоятелства от обществения живот в Република България. При това положение, съдът прави извод, че няма основание за отказ за предоставяне на исканата информация. Този извод се обосновава и от § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ, който въвежда оборима презумпция, че до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице в изброените хипотези по т. "а" до "е", като настоящият случай попада в хипотезата на б. „е“, а именно, свързана е със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3. Ако органът счита, че не е налице надделяващ обществен интерес, то той следва да установи това. Тоест, предвидената в § 1, т. 5, изр. 2 във вр. с б. "е", от ДР на ЗДОИ презумпция приема по начало наличието на надделяващ обществен интерес, във всички случаи, когато са налице условията на б. "е" на § 1, т. 5 от ДР на закона. По тази причина позоваващият се на този текст, /жалбоподателят/ не е длъжен да доказва съществуването на надделяващ обществен интерес. Ако СО счита обратното, е длъжна да го докаже. При положение, че Столична община, като страна по договора, е именно такъв субект, а законът въвежда оборимата презумпция за наличен надделяващ обществен интерес, кметът на общината, е бил длъжен да предостави информацията или да установи липсата на надделяващ обществен интерес. Недопустимо е без надлежна обосновка, органът да изключва действието на оборимата законова презумпция, както е в случая. В тежест на органа е да мотивира отказа си с конкретни съображения. Информацията реално не е предоставена, както и мотиви за липса на такъв интерес в решението не се откриват. Т.е. по силата на необорената в случая законова презумпция на § 1, т. 5, б. "е" от ДР на ЗДОИ следва да се приеме, че е налице надделяващ обществен интерес, изключващ отказа от достъп до исканата обществена информация.

С оглед характера на търсената информация, следва да се приеме, че такъв интерес е налице, тъй като чрез нея ще се повиши прозрачността и отчетността на задължения субект, предвид трайно сключваните договори. Оспореното решение, което по същество не съдържа исканата информация, в т.ч. и чрез посочване на линк където да е публикувана, е постановено в противоречие с нормативните изисквания. Преценявайки значимостта, очевидно е, че няма гражданин на СО, който да не касае проекта, като потребители на същия са всички граждани живеещи и пребиваващи на територията на общината.

Поради гореизложеното, оспореното решение, следва да бъде отменено, а делото - върнато като преписка на същия орган за ново произнасяне.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, искането

за присъждане на направените по делото разноси е основателно и следва да бъде уважено за сумата в общ размер на 510 лева, от които 10 лв. държавна такса и 500 лв. заплатено адвокатско възнаграждение. С оглед изхода на спора на ответника не се дължи юриск.възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № СОА18-РИ09-456 / 25.10.2018г на кмета на СО.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на СО за ново произнасяне в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. К. А. сумата от 510 лв. разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: